

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

Munden lovlig fuld, naar han forøgede det samlede Laanebeløb til 150 Mill. Kr. Grænsen er, som jeg nævnte, 100 Millioner. Højere kan man ikke komme op.

Jeg anbefaler paa ny Lovforslaget.

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Koch gjorde en Bemærkning om, at der var endnu mange Biveje i Danmark, der var daarlige, saa daarlige, at de var vanskelige at befare. Det er jeg slet ikke uenig med det ærede Medlem i, men jeg vil hævde, at disse Biveje sikkert gøres hurtigst og bedst gode, naar man skaffer Kommunerne større Beløb at disponere over til lokale Opgaver.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen sagde til mig, at Kommunerne netop manglede Penge bl. a. til at skaffe deres Part af de Fællesforetagender, som flere Kommuner var sammen med Vejfonden om. Ja, det gør de. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har udtalt mig for, at de Dispositioner, der er truffet saa langt frem i Tiden som til 1936—37, respekteres og fremmes, men at man lader Staten gaa ind for de Millioner, det her drejer sig om, for derigennem at skaffe Kommunerne større Beløb til de begrænsede Opgaver indenfor Kommunerne.

Den højtærede Finansminister talte mig jo haardeligen til og sagde, at det drejede sig for det første om at komme Kommunerne til Hjælp og dernæst om at nedbringe Arbejdsløsheden, og senere sagde den højtærede Minister, at han med et Standpunkt som mit nødig vilde mødes med en Forsamling, repræsenterende Kommunalraadene. Dette nærer jeg aldeles ingen Betænkning ved, saa meget mindre som de samvirkende Sogneraadsforeninger for ikke saa længe siden har udtalt sig absolut for en Udvikling i den Retning, Venstre har foreslaaet.

Og naar den højtærede Minister siger til Venstre: Men Arbejdsløsheden vedkommer jo ikke Venstre, og naar Venstre fortsat vil søge at sabotere Forslagene, maa vi prøve, om vi kan naa frem, selv om Venstre er udenfor, saa lyder denne Tale højest mærkelig. Omkring 1. April sendte Regeringen Rigsdagen hjem paa Ferie, og da var der ikke 90 000 arbejdsløse som nu, men ca. 150 000. Da havde Regeringen ikke dette Forslag, forelagde det i hvert Fald ikke og opfordrede ikke Rigsdagen til at beskæftige sig dermed. Men nu, da Arbejdsløsheden er dalet med ca. 60 000, og vi befinder os i den Tid af Aaret, da Beskæftigelsen er størst, selv om den er meget

begrænset paa Grund af de almindelige Vanskeligheder, hele Landet kæmper med, mener Finansministeren, at han, fordi Venstre har en anden Stilling til Spørgsmaalet om Anvendelsen af en Del af disse Midler, kan sige: men Venstre er jo et Parti, der ikke regner med Arbejdsløsheden.

Det er ganske uberettiget at føre denne Tale. Vi kommer Kommunerne til Hjælp, højtærede Minister, ogsaa naar vi sørger for, at de faar flere Penge at disponere selvstændigt over, og vi modvirker Arbejdsløsheden, højtærede Minister, naar vi sørger for, at disse Midler anvendes til Vejarbejder af den ene eller den anden Art. Der er dog vel ingen, som tror, at man ikke i Købstadkommuner som Landkommuner har Arbejder, man gerne vil have udført, men som man mangler Penge til, og som Kommunerne og Kommunernes arbejdsløse er mere interesserede i at faa udført end de store Fællesforetagender, der spænder over større eller mindre Dele af Landet. Derfor er Venstres Stilling til denne Sag i god Overensstemmelse med Ønskerne om at skaffe Kommunerne en Forbedring af deres økonomiske Stilling og at skaffe den størst mulige Beskæftigelse indenfor de forskellige Omraader. Venstre har den Opfattelse, at jo mere man dirigerer Vejmillionerne eller Motormillionerne i den Retning, at det bliver de store vidtomspændende Projekter, der beslaglægger dem, des vanskeligere bliver de enkelte Kommuner stillet, og des mindre Beløb faar de enkelte Kommuner til Varetagelse af deres specielle Interesser.

Vi vil altsaa ogsaa hjælpe Kommunerne, hvad jeg gav Udtryk for, forrige Gang jeg havde Ordet, idet jeg erkendte, at der er Opgaver af betydeligt Omfang, som Kommunerne mangler Midler til at udføre, ogsaa paa Grund af Kreditindskrænkning. Jeg vil derfor endnu en Gang henstille, at Regeringen og de Partier, som gerne vil have Lovforslaget fremmet, ogsaa optager Forhandling paa de Omraader og i den Retning, som Venstre har peget paa.

Overfor den højtærede Ministers Betragtninger vedrørende de Dispositioner, der træffes, vil jeg gerne spørge, om det dog ikke er en lille Smule for vidtgaende at træffe Dispositioner 5 Aar ind i Fremtiden. Ingen aner jo, hvordan Forholdene ser ud til den Tid, eller hvordan det vil stille sig med Hensyn til at tilvejebringe de kommunale Anpartar til disse Opgaver. Jeg tror derfor, det vil være saare nødvendigt eller saare fornuftigt at tage et Pusterum ogsaa vedrørende disse Dispositioner, og det vil Venstre gerne medvirke til. Vigtigt i den